

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 83.953 van 8 december 1999

A. 86.393/VI-15.212

In zake : **LEROY** Christine,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe LEVERT, advocaat,
Clementinalaan 3
1190 Brussel,

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de stad Bergen,

dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Eric GILLET en
Mr. Patrick THIEL, advocaten,
Brand Withlocklaan 30
1200 Brussel.

**DE WND. VOORZITTER VAN DE VIe KAMER VAN DE RAAD VAN
STATE, RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 30 augustus 1999 door Christine LEROY ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing d.d. 28 juni 1999 van het Vast Bureau van de raad voor maatschappelijk welzijn van de stad BERGEN waarbij ze wordt aangesteld in het tehuis "Bonne Maison de Bouzanton";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer LOMBAERT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 23 november 1999 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 7 december 1999 om 09.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Verslag opgemaakt door de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. LEVERT, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van Mr. THIEL, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer LOMBAERT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

Verzoekster is ziekenhuisverpleegster.

Op 6 september 1978 heeft de raad voor maatschappelijk welzijn van de verwerende partij beslist dat ze met ingang van 1 september 1978 een proeftijd van drie maanden als ziekenhuisverpleegster mocht vervullen.

In dat besluit stond dat verzoekster werd aangesteld in het tehuis "Bonne Maison de Bouzanton".

Op 27 december 1978 heeft de raad voor maatschappelijk welzijn van de verwerende partij verzoekster vast benoemd als ziekenhuisverpleegster met ingang van 1 december 1978.

Verzoekster heeft haar ambt tot 1 februari 1985 in het tehuis "Bonne Maison de Bouzanton" uitgeoefend. Op die datum is ze gemuteerd naar het ziekenhuis "Saint Georges".

In 1990 is een intercommunale "Centre hospitalier de Mons" opgericht, waarin het ziekenhuis "Saint-Georges" is opgenomen. Verzoekster heeft geweigerd deel uit te maken van het personeel van de intercommunale en wilde lid blijven van het personeel van de verwerende partij. Ze is aangesteld in het tehuis "Quiétude".

Op 1 oktober 1992 heeft verzoekster een mutatie aangevraagd naar een andere dienst of instelling, met uitzondering van het tehuis "Bonne Maison de Bouzanton". Ze heeft haar aanvraag als volgt gemotiveerd : "Ik werk sedert meer dan vijftien jaar onafgebroken in een beurtregeling van onregelmatige prestaties. De werkomstandigheden in de instelling waar ik te werk ben gesteld zijn bovendien steeds zwaarder geworden". Ze heeft voorgesteld dat haar een betrekking zou worden toegewezen die overeenstemt met haar beroepsbekwaamheid in het "Cité de l'enfance" of in de dienst Thuiszorg.

Op 14 mei 1993 heeft het Vast Bureau van de raad voor maatschappelijk welzijn van de verwerende partij beslist verzoekster met ingang van 1 juni 1993 aan te stellen in de dienst Bejaardenzorg.

In januari en februari 1999 hebben Mevr. ROBERT en Mevr. ILARDO, verpleegsters die aangesteld waren in het tehuis "Bonne Maison de Bouzanton", beiden gevraagd gemuteerd te worden naar het tehuis "Quiétude".

Destijds is gebleken dat het tehuis "Quiétude" te weinig verplegend personeel had, meer bepaald volgens de normen voor de financiering door de ziekte- en invaliditeitsverzekering. Tevens is gebleken dat het tehuis "Bonne Maison de Bouzanton" die normen maar nipt haalde en bijgevolg geen verplegend personeel ter beschikking kon stellen van het tehuis "Quiétude".

In juni 1999 heeft de personeelsdienst van de verwerende partij een verslag opgemaakt voor het Vast Bureau, waarin oplossingen werden voorgesteld om "te voorzien in extra verplegend personeel voor het tehuis "Quiétude". De personeelsdienst heeft vastgesteld dat het onmogelijk was om extra personeel te halen bij het tehuis "Bonne Maison de Bouzanton". Hij heeft meer bepaald voorgesteld dat verzoekster aangesteld zou worden in het tehuis "Quiétude", waar ze tot 1993 had gewerkt.

Op 28 juni 1999 heeft het Vast Bureau het volgende beslist :

" Met twee ja-stemmen tegen één nee-stem is aangenomen dat Mevr. Christine Leroy, ziekenhuisassistente, aangesteld wordt in het tehuis "Quiétude", aangezien het absoluut nodig is te voorzien in extra verplegend personeel (om in aanmerking te komen voor de forfaits die door het RIZIV worden toegekend, en om te beantwoorden aan de normen van het Waals Gewest). Indien echter één van de twee verpleegsters die hun mutatie hebben aangevraagd, ermee akkoord gaat om naar het tehuis "Quiétude" te vertrekken (de mutatieaanvragen zijn immers onderzocht in volgorde

van hun anciënniteit), zal Mevr. Leroy worden aangesteld in het tehuis "Bonne Maison de Bouzanton".

Dat is de bestreden handeling.

Bij een brief van 30 juni 1999 is Mevr. ILARDO ervan op de hoogte gebracht dat het Vast Bureau haar mutatieaanvraag naar het tehuis "Quiétude" had ingewilligd, "en dit om de goede werking van die instelling te waarborgen en de RIZIV-normen te eerbiedigen".

Bij een brief van dezelfde datum is verzoekster ervan op de hoogte gebracht dat ze met ingang van 1 juli 1999 aangesteld werd in het tehuis "Bonne Maison de Bouzanton", "en dit om de goede werking van die instelling te waarborgen".

Verzoekster is van 1 juli tot 30 september 1999 met ziekteverlof geweest.

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, van de op 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State "de schorsing van de tenuitvoerlegging ... alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoekster, om het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen, aanvoert dat het tehuis "Bonne Maison de Bouzanton" voor haar een vijandige werkomgeving is, sedert zij met verscheidene personen in aanvaring is gekomen ten gevolge van ambtsmisdrijven die in 1984 ontdekt zijn, dat ze daar opnieuw zal moeten werken met een zekere Noëlla DARCK,

tegen wie ze klacht heeft ingediend wegens laster; dat ze aanvoert dat de bestreden handeling haar depressieve toestand heeft verergerd en ze gedwongen is als gevolg daarvan geneesmiddelen te nemen, en zulks staat met een doktersattest; dat ze voorts stelt dat ze door de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling in het weekend en 's nachts wachtdiensten zal moeten vervullen volgens een onregelmatig werkrooster, wat haar gezinsleven ernstig zal verstoren, te meer daar haar echtgenoot zelf "zwaar ziek" is;

Overwegende dat niet wordt betwist dat de bestreden handeling een wijziging van dienstaanwijzing inhoudt die geen gevolgen heeft voor de graad en de wedde van verzoekster, dat ze verzoekster er niet toe verplicht 's nachts wachtdiensten te verzorgen, haar volgens een regelmatig werkrooster laat werken en haar slechts één weekend op drie wachtdiensten laat doen; dat de aangevoerde vijandige werkomgeving niet bewezen is en de feiten die verzoekster aanhaalt van meer dan vijftien jaar geleden dateren; dat verzoekster niet aantoont dat de bestreden maatregel dermate erg is dat ze moet worden beschouwd als de rechtstreekse oorzaak van de zware depressie waaraan ze lijdt; dat de kans op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bijgevolg niet als bewezen kan worden beschouwd;

Overwegende dat, aangezien niet is voldaan aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de genoemde gecoördineerde wetten op de Raad van State, het beroep niet kan worden ingewilligd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad
gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing van de VIe kamer, op acht december 1900
negenennegentig door :

de HH. LEWALLE,	staatsraad, wnd. voorzitter
HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

P. HARMEL.

P. LEWALLE.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.